

La nit de foc i colors

La Marta era una nena molt alegre i curiosa que vivia en un poble petit a prop de la platja. Ja feia dies que esperava la nit de Sant Joan, la festa més bonica i màgica de l'estiu.

Aquella tarda, la Marta va ajudar la seva família a preparar la foguera al mig de la plaça. Van posar llenya, branques i flors de colors. A prop, els seus amics en Pol i la Laia preparaven els petards, que brillaven amb colors vermells, verds i blaus.

—Què emocionant! —deia la Marta—. Avui serà una nit especial!

Quan va començar a fer-se fosc, tot el poble es va reunir. Els grans explicaven històries de focs i petards, mentre els nens no podien parar de mirar amb els ulls ben oberts.

La Marta va veure que algú havia deixat una pila de petards massa a prop de la foguera i que el vent començava a fer que les espurnes volessin cap allà.

—Ai! Pot passar alguna cosa! —va pensar la Marta amb nervis.

Sense perdre temps, va córrer a avisar l'avi Joan, que era molt savi i sempre sabia què fer. L'avi Joan va venir ràpidament i amb l'ajuda

d'alguns adults, van apartar els petards lluny del foc.

—Gràcies, Marta! Has estat molt ràpida i valenta —li va dir l'avi Joan amb un somriure.

La festa va continuar, i la Marta, en Pol i la Laia van tirar petards que feien “pum” i “bruum”, fent que el cel s'il·luminés amb colors i formes sorprenents.

Al final de la nit, l'alcalde va convidar tothom a saltar la foguera.

—Saltant el foc deixem enrere tot el que ens fa mal i comencem un nou estiu amb alegria! —va dir l'alcalde.

La Marta, una mica nerviosa, va agafar la mà de la seva mare i van saltar juntes. En aquell moment, va sentir una màgia especial que la va fer somriure i sentir-se feliç.

Aquella nit, la Marta va aprendre que la nit de Sant Joan no només és màgica per la llum i els petards, sinó perquè tots estan junts, cuidant-se i celebrant la vida.

Quan va arribar a casa, cansada, però contenta, la Marta va somiar amb les aventures que l'estiu li portaria.